

SAGRADA FAMÍLIA – cicle B

Lectura del llibre del Gènesi 15, 1-6; 21, 1-3

En aquells dies, el Senyor va fersentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: “No tenguis por, Abram: jo som el teu protector.

La teva recompensa serà molt gran.” Abram li respongué:

“Senyor, Déu meu, ¿què em donareu? Jo me’n vaig sense fills, i l’hereu de ca meva haurà de ser Elièzer de Damasc. No m’heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.” Llavors el Senyor li va fer sentir a seva paraula i li digué:

“No serà aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.”

Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: “Mira el cel i posa’t a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.”

Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara, tal com havia dit, i va complir allò que havia promès. Sarà concebé i infantà un fill a Abraham a les seves velleses,

just al temps que Déu li havia anunciat. Abraham va posar el nom d’Isaac al seu fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

Salm responsorial 104

R: El Senyor, el nostre Déu, recorda sempre l’aliança.

Lectura de la carta als cristians hebreus 11, 8. 11-12. 17-19

Germans: Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d’anar-se’n a la terra que havia de posseir en herència.

sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, malgrat la seva edat avançada. Per això d’un sol home, ja envellit, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans d’arena de les platges de la mar.

Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut de les promeses. Déu havia dit d’ell: Per Isaac tindràs la descendència que portarà el meu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per a ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d’aquesta veritat.

Lectura de l’evangeli segons sant Lluc (breu 2, 22. 39-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el dugueren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. I quan hagueren complert tot allò que ordenava la Llei del Senyor, se’n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. L’infant creixia i es feia fort, obrava enteniment i Déu li havia donat el seu favor.